

ding, ere de nødsagede til at benytte Gaffelbanen ind til Kolding og enten rejse tilbage til Verst, eller hvor Delingspunktet paa Gaffelbanen nu bliver, og saa slæbe timevis med en Privatbane ind til Kolding, eller hvis de ville med Statsbanen, hvad mange ville, da der er flere Tog, hurtigere Kørsel og billigere Takster, ville de tvinges om ad Vejen og derved være nødte til at rejse omtrent dobbelt saa lang Vej til Kolding, som de ellers vilde have, hvis de kunde faa den direkte Forbindelse med Lunderskov. Jeg skal ikke forfølge dette Forhold nærmere, men henvise til mine tidligere Udtalelser. Jeg maa udtale min Beklagelse over den Løsning, som Landstinget har foreslaaet. Jeg betragter ganske vist Lovforslaget, saaledes som det er vedtaget af Folketinget, som et Forslag, der havde sine Mangler paa dette Punkt, idet Sidebanen til Vejen var ganske overflødig, men Muligheden for at faa en direkte Forbindelse mellem Grindsted og Lunderskov var dog bibeholdt, og jeg tror, at Lunderskov var bleven Endepunkt for Banen. Jeg er tilbøjelig til at antage, at de Herrer i Landstinget, som have ønsket at faa Lunderskov sat ud og faa Banen til Kolding, ogsaa have ment, at hvis Lunderskov var bleven staaende som Mulighed, vilde ogsaa denne By være bleven Endepunkt.

Med Hensyn til den Ændring, Lovforslaget er undergaaet i Landstinget derved, at Afsnit C. er gaaet ud eller dog ombyttet med en enkelt Paragraf, skal jeg ikke gøre synderlige Indvendinger mod den Ændring, som er foreslaaet fra Landstinget. Som ærede Medlemmer ville erindre, har jeg en Anskuelse om det Spørgsmaal, som afviger en Del fra de Principper, der laa til Grund for den højtærede Ministers Forslag om Værdistigningsskatten. Nu foreslaar Landstinget jo, at det Spørgsmaal gaar i en Kommission, der saa skulde behandle det færdigt i Sommerens Løb, og jeg vil sige for mit Vedkommende, at jeg tror, det er den rigtige Løsning af Spørgsmaalet. Til Trods for alle de dejlige, skønne og formodentlig ogsaa fornuftige og sande Ord, der ere sagte om Værdistigningsskatten, vil jeg dog sige, at det Spørgsmaal er ingenlunde uddebatteret. Jeg tror, at der nok kan fremdrages

mange ny Synspunkter denne Sag vedrørende, og jeg tror, at Begreberne om, hvordan denne Skat skal udformes i klare og tydelige Lovparagraffer, have ganske sikkert ikke afklaret sig endnu, saa at man i dette Øjeblik kan sige, at denne Skat er moden til Gennemførelse. Jeg kunde ogsaa ønske, som det blev udtalt af det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (Slengerik), at naar vi skulde have en Værdistigningsskat, den da vil blive mere omfattende, vil komme til at omfatte ogsaa de nu bestaaende Jernbanestationer, hvor der vel ogsaa vil foregaa Værdistigning i de kommende Tider, og for Resten ogsaa omfatte Værdistigning i det hele taget, da denne Stigning kan ske af mange Grunde. Den egentlige Grund til den er jo tæt Bebyggelse, idet ethvert Stykke Jord, der overgaa fra almindeligt Jordbrug til Bebyggelse, vil undergaa Værdistigning; overalt, hvor der opstaaer en By og der kommer en tæt Bebyggelse, kommer Værdistigningen eller, rettere sagt, Prisstigningen ganske af sig selv.

Endelig kunde jeg ønske at udtale Tilslutning til, hvad der er fremkommet fra adskillige Medlemmer, nemlig, at naar dette Lovforslag vedtages, den højtærede Trafikminister da vil drage Omsorg for at sætte al mulig Kraft ind paa at gennemføre Lovforslaget og saa vidt muligt vil benytte alle de Penge, som Lovforslaget tilsiger til det Formaal. Jeg vil i den Forbindelse gøre opmærksom paa den Ventil, der findes i Lovforslagets § 3. Thi det Beløb, der kan anvendes aarlig til Statsbaneanlæg, er i Henhold til § 3 opgjort til $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Men der er en Ventil, idet der staaer: „medmindre anderledes bestemmes ved de aarlige Finanslove.“ Regeringen og Rigsdagen ere ganske sikkert herved bemyndigede til at gøre Afvigelser fra de $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og jeg er tilbøjelig til at antage, at i Betragtning af de foreslaaede Baneanlægs store Betydning for det økonomiske Liv i vort Samfund ville baade Regering og Rigsdag kunne enes om i hvert Fald da i de første Aar, til de mest nødvendige Anlæg ere gennemførte, at anvende et større Beløb end $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Ogsaa med Henblik paa den Arbejdsløshed, som jo, nok med Rette, siges at være til Stede i dette Øjeblik, vil det